

muner, hvor den kommunale skatteligning foretages ved anvendelse af rateskala, ikke vil være brug for særlige klagerregler ved siden af de almindelige i statsskattelovgivningen indeholdte regler om klage over den ansatte indkomst, idet mulige urigtigheder ved den kommunale skatteligning alene vil kunne bestå i urigtig anvendelse af rateskalaen, fejlregning eller forkert beregning af hustru- og børnefradrag, jfr. herved bemærkningerne til § 8. Fejl af denne art må en skatteyder ifølge sagens natur, selvom en særlig klageadgang ikke er hjemlet, til enhver tid kunne forlange berigtiget, dog naturligvis under forudsætning af, at hans krav ikke må anses for bortfaldet efter de almindelige forældelsesregler.

Ved de øvrige ved forslagets § 12 foreslåede ændringer i lovens § 14 udvides pligten til at yde rentegodtgørelse ved tilbagebetaling af for meget erlagt skat, der hidtil kun har omfattet tilfælde, hvor tilbagebetaling fandt sted som følge af ændring af ansættelsen, til også at gælde i tilfælde, hvor der er opkrævet for meget skat som følge af beregningsfejl eller lignende. Bestemmelsen kommer herved til at svare til reglen i § 157, stk. 3, i det af skatte- lovskommissionen udarbejdede forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding og i § 220, stk. 3, i det i maj måned 1954 fremsatte og senere genfremsatte lovforslag herom. Med hensyn til den samtidig foreslåede forhøjelse af rentesatsen henvises til bemærkningerne til § 5 in fine.

Til § 14.

I den gældende lovs § 17 er skatteprocenten defineret som det procentvise forhold mellem summen af de ifølge skattelisten *påliggende* skattebeløb og summen af de skattepligtiges indkomster før forhøjelse og nedsættelse og fremtræder således ifølge sin definition som et resultat af skatteligningen. Skatteprocenten indgår ikke som et led i beregningen af opholdskommuneskatten, men har alene betydning for beregningen af den kommunale selskabsskat og brugsforeningsskatten, jfr. lovens §§ 33 og 36 a, og — for Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuners vedkommende — for beregning af den uegentlige erhvervsskat, jfr. lovens § 29.

I § 3 i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme er der stillet forslag om, at de i sognekommunerne hidtil gældende regler, hvorefter der skal fastsættes et bestemt forhold (ligningsforholdet) mellem de beløb, der udskrives som henholdsvis ejendomsskatter og opholdskommuneskatter, afløses af regler, hvorefter den samlede skatteudskriv-

ning skal fordeles på de faste ejendomme og indkomsterne efter et forud fastsat forhold mellem grundskyldpromillen og skatteprocenten (udskrivningsforholdet). Såfremt dette forslag gennemføres, vil skatteprocentens størrelse blive udtryk for, hvor stort et beløb der vil være at udskrive som opholdskommuneskat, og skatteprocenten vil derfor ikke — som hidtil — kunne defineres som et resultat af skatteudskrivningen, men må defineres som et forhold mellem de beløb, der ifølge kommunens overslag skal udskrives som opholdskommuneskat, og de ansatte indkomster.

En sådan ændring af skatteprocentens definition ville ikke påvirke skatteprocentens størrelse under forudsætning af, at ligningsprocenten — som foreskrevet i loven — fastsættes således, at summen af de udskrevne skattebeløb kommer til at svare til det beløb, der ifølge overslaget skal udskrives som opholdskommuneskat.

De gældende regler om skatternes fordeling efter ligningsforholdet praktiseres imidlertid således, at det beløb, der ifølge det fastsatte ligningsforhold skal udskrives på indkomsterne, ikke er det beløb, der faktisk udskrives, men derimod det forventede provenu af udskrivningen, d. v. s. den samlede udskrivning med fradrag af beløb for afgang på grund af urholdelighed, flytning, dødsfald, nedslag for erhvervsskat i henhold til lovens § 28 m. v. Som følge af denne praksis har disse afgangsbetrag alene påvirket indkomstskatternes størrelse, men ikke ejendomsskatternes.

Da det må anses for naturligt, at de nævnte afgangsbetrag også fremtidig alene kommer til at belaste indkomstskatten, må skatteprocenten — der efter den foreslåede nyordning bliver bestemmende for udskrivningens størrelse — defineres som forholdet mellem det budgetterede nettoprovenu af opholdskommuneskatten og de ansatte indkomster.

Den foreslåede ændrede affattelse af lovens § 17 tager sigte herpå. Det vil være en følge af den ændrede bestemmelse, at al forventet afgang i de udskrevne skatter må optages i kommunens overslag, således at den adgang, der — med hjemmel i de hidtidige skattevedtægter, der ved forslagets § 4 foreslås afskaffet — måtte have været til uden for overslaget at forhøje udskrivningen af opholdskommuneskat, fremtidig bortfalder.

Til § 15.

Efter lovens § 29 skal den såkaldte „uegentlige erhvervsskat“ uden for København og Frederiksberg beregnes med vedkommende kommunes *ligningsprocent*. Da der ikke vil forekomme nogen